

השמיטה, ויהי נפ"מ צענין הרדיו דגס מי שטועה ומחיר לעלמו להחזיקו צציתו עזור עיניו מסחר וחדשות מכ"מ חלק השירה צודאי אסור לשמוע.

**וראיתי** כספר שפרים מאוינים בכלכה המסוקף לבי קאשייע סי קביז — ד שבי דכראדיו שזומעין חדשות ודברי מסחר, וצין דצר לדבר משמיע גס שירים על כלי שיר וא"ל לנאמס לבי דלזיליגן בחר רוב תשמישו, והעיקר וכו"ו נעשה למסחר וכו' ודומה לת"מ הש"ע אר"ח סי תניא סי"ו דלזיליגן בחר רוב תשמישו וכו' ע"כ.

**ודברים** המוכיח כי דאין הכלי קוצע אלא השמיטה קוצעת דאסור לשמוע כמ"ש הרמב"ם ומה לי אם הכלי אין רוצו לך, ומה דאי אפשר לנאמס זה יתכן דלא אינו מכיוון לאיסור כ"י, ומה דכ"מ מאר"ח סי תניא מהכשר כלים דלזיליגן בחר רוב תשמישו, על ראי' זו לא תריך להשיב כלל.

**והנה** להלכה כהי' הרמ"א אר"ח סי תק"ם סי"ג די"א דוקא מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר או צצית המשחה ע"כ, ודבר פשוט דכא דיון שנתרבו כ"כ הכלי שיר הלכ' יודע שזה נקרא רגיל בהם כידוע ממנהג המחזיקים כלים אלה, ומכ"ש הפותחים הרדיו צבוקר צעת קימח צתכנית זמר הצוקר וכו"ו צבדו וצעת סעודה דאסור גמור הוא ע"פ הלכה.

**ולמעשה** לנושתינו ולצערינו כמעט נשחח הלכה פסוקה הזאת, ואין לנו למוד זכות גמור, ומיכו עכ"פ אלו השומעים הכלי שיר משמיעים זמר קודש וזמר מלוא לעורר הלצות, ומכ"ש צעת סעודת חתונה מותר, צמקום שאין איסור מיוחד לכך כמו צירושלים עיביק כידוע, או למי למי ששומע לפקה עגבזיו ש"ל שבגדר מלוא הוא, כאשר כבר כי הגאון מהרש"ג ח"ב סי קג"ה — ופשיטא דאין זה נותן היחר ללמוד כלי שיר ולהחזיק סתם ע"מ לשורר סתם, וגורם חמור מזה שכולם ללמוד צמקומות אסורים, וצאים שם לודי איסור חטורצת אנשים ונשים, וגם תריכס לשורר צפה ולהכשיל צקול צאשה ערוה. ע"ע ח"ח סי קכ"ו ב.

**ועיין** כספר יוסף אומץ הכפי' מאחד מגאוני אשכנז שמלפני מאות שנה כלי ע"י צאצ שרעים על צעלי הצחים של פראנקפורט, על שם לומדים צנותיכס כלי שיר גנד ההלכה המפורשה.

**והנה** אין צידיו לצער צצת אחת הפרצה הזאת, ואשרי אדם שומע לי לא לפרוץ צזה, ועכ"פ חילול להחזיק צצית הכלי שיר שקוראים כהיום אורגאן שכולל כמה כלי שיר ורצותיו ואצותיו הקפידו מאד על זה, ומי יתן שדורינו יצין שכל כהיים שלנו וכל הנהגה הצית צית חרדי ויראי ה' תריך שיהי' משוער ע"פ הלכה ושויש וצכלל זה ענין כ"י, וצצות זה חכס לראות צשמחת גאלותינו ופדות נפשינו. ה"כ"ד ידידכם מצפה לרחמי ה'.

**סימן ע**

**עניני כי באר שנדחה — הלכה למעשה**

א = מקורו צש"ס טירוצון מ"א — וצתענית י"ב ע"א — דארי"א צר"ל ופעם אחת חל ע"י צאצ צצת ודחינהו

**ואשר** שאל עוד צאסור הוצאה צבורי"מ ש"י צש"ס העמודי אור לאסור, וכי כ"י שכן מעין צש"ס החזון איש ז"ע — חולס צמחברי מויק י"ח ע"ב מצואר דאין איסור הוצאה ומשאיו ומלטול צבורי"מ — ויש להלכה.

**סוגיא** דעלמא ודאי כמאירי אזלי דלא אסרו הוצאה צכלל במלכות האסורות צעומד כ"אשר יראה סתימת ברמב"ם ע"י מוישע ובעור סי הקול כ"אשר ה' מותרין צכל מלכת מבי"ח אלא שכתמים אסורים צמקא מלכות וכו' כ"אשר מסרע צסומים של א"ח ומלוא הוצר א"ח מימרא א' צגנו וצעור וש"ע סרך מלכת מעטס הוצאה, ויהי צזה רצותא גדולה דאף הוצאה שהיא מלכת גרועה, והיא צעלס ח"י כ"אשר האריכו חו"ס וצמנצן ריש ח"ס צצת ואע"פ אסורה צבורי"מ, ודאי משמע חכס כמנהג העולם מאז דלא אסרו זה צצומד.

**ולא** זו לשועת רש"י צצור י"ב ע"א דגס ציו"ע מבי"ח הוצר לגמרי מעטס מחוק אפי' שלא לזרך כלל, אלא מדרצן אסרו עלטול וכו', ולכ"כ צעומד א"ח עירובי חרות כלל ציו"ע, וא"כ מסתבר דצבורי"מ צפרע להסוצרים מלכת חובי"מ דרצן לא אסרי חרבי דרצן צמלכת גרועה, מכ"ש גס לכתום ובראשונים החולקים שם יראה כן וציון צצמאירי מסוכה, כל כך צעשימות לביחך, וכן כוראכ ה"י מנהג העולם מעולם אין צידיו לאסור, ואף דצצואר הלכה סי הקל"ז ד"ה וימחר משמע דפשיטא לי' דיש איסור הוצאה ציפודה צבורי"מ, מכ"מ הרא"ה לי' ח"ח צצצומד יתקצ אר"ח סי חכ"ט דמדצרו ואלא מסורש דעתו כ"י"ל דאף שלא לזרך כלל אין איסור הוצאה צבורי"מ, וא"ך נתחן המפרש סי הקל"ה דאיסור פיניו ממקום לנקום ואפילו מעיר לעיר אינו אסור אלא אלא משום עיראח, וצמקרים יודעים מותר לגמרי ולא חשו כלל משום איסור הוצאה שלא לזרך, והלענ"ד צצצת: וצרני דושי"ח בידדות — מצפה לרחמי ה'.

**סימן סט**

ד' סיון תשד"מ לפ"ק.

כבוד ידידי הקר מוכה הרבים בנשי"ק הרב ר' ישראל פולק שליט"א — בני-ברק — נתני'.

אחדש"ט באה"ר.

**אשר** שאל כ"י אחי צענין גדרי איסור שמיטה כלי זמר, כהס ז"ל רציו הרמב"ם סי"ה מהלכות טענית הי"ד — וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר, וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר אסור לשמוח צכן, ואסור לשומען מפני החורצן, ואפילו שירה צפה על היין אסורה שנאמ"ד צציר לא ישחו יין וכו', וכבר כתצתי צצוי"ת צצע הלוי יו"ד (קמ"א) סי י"ז דמסיפא דלשון רציו שלא חתיר רק שירה צפה שלא על היין, א"כ מה זה ש"י עוד צרישא וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר אלא דרמצי"ס סגר עליוו אח השער ואסר כל משמיעי קול שצעולס, אפילו אינו כלי מיוחד לך, ומסברא כ"י"ל דאפילו שמיטה פאטשאן היינו צכלל כלי שיר ישי"ש לדינא.

**ויש** לעמוד על מה ש"י הרמב"ם וכל משמיעי קול אסור לשמוח צכן, וא"כ מה זה שמוסיף עוד ואסור לשומען מפני החרצן, ויראה מזה דיש איסור על הכלי ואיסור על